

תשע"ו - Vayishlach - WhatsApp

(1- המשמעות הרוחנית במיתת מלכי אדום ובמלכותם לפני ישראל -
כתיב 'וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו', ומבואר בספרי קבלה אשר פרשה זו של שליחת המלאכים דיעקב אל עשו מדבר בענין רוחני נעלה.
והביאור: ידוע שהעולמות העליונים המכונים בשם 'סדר השתלשלות' (ובפרט העולם הראשון, עולם האצילות), נקראים גם בשם 'עולם התיקון', ולמעלה מעולמות אלו הוא 'עולם התהוה' ששם היה 'שבירת הכלים' (תהוה ושמוון).
החילוק ביניהם: בעולם התיקון הוא 'אורות מועטים בכלים מרובים', היינו האור הוא נמוך יותר ובא לפי ערך הכלים, ועולם התהוה הוא 'אורות מרובים בכלים מועטים', היינו האור האלקי הוא גבוה ביותר ולמעלה מיכולת הקליטה של הכלים, וכתוצאה מכך נעשה ענין 'שבירת הכלים', בדוגמת אדם הרואה אור גדול מאד, שלא רק שלא נתוסף בו אור ויכולת לראות, אלא שזה עוד מזיק לכח ראיית העין שלו.
והנה, שורש יעקב הוא בעולם התיקון ועשו בעולם התהוה, כמרוזם בסוף פרשת וישלח בפסוקים 'אלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך לבני ישראל', שבכל מלך כתיב 'וימלך, וימת', ומזה למדים: א) שמלכי 'אדום' (עשו) מלכו 'לפני' מלכי ישראל. ב) שאצל מלכי אדום היה ענין ה'מיתה'.
וזה מורה ש'עשו' שרשו מעולם התהוה ו'ישראל' (יעקב) מעולם ה'תיקון', שלכן מלכי עשו מלכו 'לפני' ישראל, כי 'תהוה' הוא מוקדם לתיקון והוא בדרגה נעלית יותר ממנו, וגם היה שם ענין ה'מיתה' המורה על 'שבירת הכלים' שבתהוה.
(ע"פ תו"א וישלח ד"ה וישלח יעקב מלאכים)

(2- הביאור הפנימי בשליחות המלאכים של יעקב לעשו -
כאמור, שורש עשו הוא בעולם התהוה שם מאיר אור נעלה ועצום מאד שלכן ה' 'שבירת הכלים'. ושורש יעקב בעולם התיקון, שם מאיר אור נמוך יותר שלפי ערך הכלים.
והנה, 'שבירת הכלים' בעולם התהוה גרמה לכך שהכלים ירדו ונפלו במדרגה נמוכה ביותר, למטה מטה מעולם התיקון (כידוע, שכל הגבוה יותר יורד למטה יותר).
ולכן, אף ששורש עשו הוא מעולם התהוה, מכל מקום, כפי שהיה למטה בעולם הזה הגשמי היה רשע גמור. משא"כ יעקב אבינו שרשו מעולם התיקון שלא היה בו ענין של 'שבירה' ונפילה, ולכן גם לאחר שירד למטה בעולם הזה היה צדיק גמור.
אמנם, אף שעשו למטה היה רשע אבל מצד שרש שרשו בהאורות הנעלים דתהוה, הרי האורות דתהוה הם למעלה מהאורות דתיקון, ונמצא ששורש עשו הוא גבוה ונעלה יותר משרשו של יעקב.
וזהו הטעם הפנימי לכך שיעקב שלח מלאכים לעשו, כי חשב שעשו כבר נתברר וחזר לשרשו הנעלה בהאורות הגבוהים דתהוה שלמעלה מתיקון, ולכן נאמר ששלח המלאכים 'לפניו' (ולא 'אל עשו' וכדומה), היינו למדרגה שהיא קודמת ('לפני') ליעקב, היינו לתהוה שלמעלה מתיקון. כוונת שליחות זו היתה כדי להמשיך האורות דתהוה אליו למטה בתיקון, כדי שיאיר גם בו אורות עליונים הללו.
(ע"פ תו"א וישלח ד"ה וישלח יעקב מלאכים)

(3- המשכת בחינת 'לובן העליון' לצורך בירור עולם התיקון -
יעקב אמר לשלוחיו לומר לעשו 'כה תאמרן לאדני לעשו וגו' עם לבן גרתי, ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה', והמשמעות הפנימית בכך:
שבזה יעקב הודיע לעשו שהוא מצד עצמו כבר השלים את בירור עולם התיקון ומעתה הרי הוא מוכן ומזומן לקבל גם את האורות דעולם התהוה, שרשו של עשו.
וזהו שאמר 'ויהי לי שור וחמור וגו'', שקאי על בחינות שונות בעולם התיקון, שכולם כבר נתבררו ונתתקנו ע"י האור דעולם התיקון, שורש של יעקב, שכולם היו 'לי', שנתכללו בהאור שלי דתיקון.
ובירור זה בא משום ש'עם לבן גרתי', ש'לבן' קאי על בחינת 'לובן העליון', כי 'לבן' הוא מלשון 'לובן' דהיינו צבע 'לבן', וכשם שצבע לבן למטה אינו מוגדר בצבע מסוים והוא 'מופשט' מכל שאר הצבעים, כך גם למעלה - בחינת 'לובן העליון' הוא אור אין סוף ב"ה כפי שהוא בעצמותו למעלה מכל גדר וציוור.
וכדי שיהא ביכלתו של יעקב לברר ולתקן כל הבחינות דעולם התיקון, הוצרך להמשיך תחלה את האור הבלי גבול של בחינת 'לובן העליון', וע"י אור נעלה זה נמשך לו הכח לברר ולזכך את עולם התיקון.
ולכן הקדים לומר 'עם לבן גרתי' - דקאי על המשכת אור עליון זה - קודם לאמירת 'ויהי לי שור וחמור וגו'', כי בירור בחינות אלו בא מכח המשכת 'לובן העליון'.
(ע"פ תו"א וישלח ד"ה וישלח יעקב מלאכים)